

Ole Bjørn Kraft: Når jeg under denne sags første behandling ytrede ønske om, at den højtærede forsvarsminister selv ville ændre lovens løbetid, var årsagerne hertil flere. En af årsagerne var, at jeg var ængstelig for, at man ved at sætte en så lang løbetid for disse bemyndigelser skulle vække den forestilling både her i landet og i udlandet, at vi stod tøvende overfor den opgave, som foreligger for os, at skulle gennemføre en ny forsvarsordning, og dermed svække tilliden til den alvor og den vilje, hvormed denne sag behandles.

Med hensyn til denne ængstelse er jeg blevet beroliget gennem en udtalelse, som er blevet fremsat af statsministeren i hans egenskab af fungerende forsvarsminister og udenrigsminister, i hvilken statsministeren hævder det synspunkt, at der ikke i udlandet kan være nogen som helst tvivl om, at man fra dansk side bestræber sig for af al evne, så hurtigt som det er gør ligt for os under de foreliggende omstændigheder, at få gennemført en forsvarsordning som udtryk for vor vilje til at hævde os i den farlige verden, vi lever i. Denne udtalelse, som også svarer meget vel til de erklæringer, statsministeren og udenrigsministeren ved tidligere lejlighed har afgivet her i tinget, beroliger mig i den henseende, idet jeg naturligvis er ganske klar over, at en udtalelse af denne art ikke kunne fremsættes, medmindre der også hos regeringen var en klar vilje tilstedes til at opfylde de forventninger, som herigennem var skabt.

Mine andre bekymringer gik ud på, at man, hvis vi gik med til den lange løbetid, ville betragte det som en ret, der var givet til at udnytte denne tid fuldtud og dermed udskyde gennemførelsen af forsvarsordningen længere, end det var praktisk nødvendigt, og jeg ønskede også at få tilkendegivet, at uanset den kendsgerning, at man ikke havde en forsvarsordning, ville man fortsætte med at udbygge værnens beredskab gennem materielanskaffelser. Den erklæring, som statsministeren i udvalget har givet med hensyn til de tre punkter, som blev citeret af udvalgets ordfører, er fuldt tilfredsstillende set fra vort synspunkt, og jeg opfatter den i den ånd, i hvilken den er givet. Under disse omstændigheder, og i særdeleshed

da man har erklæret, at hvis det er muligt at gennemføre en forsvarsordning tidligere, vil man ikke fuldtud benytte den tid, der er stillet til rådighed, men fremsætte forslag til en forsvarsordning så hurtigt som overhovedet gør ligt, har vi kunnet opgive vort ønske om at begrænse bemyndigelsestidens varighed. Jeg skal derfor anbefale, at lovforslaget nu bliver gennemført uændret i tinget, således som det var forelagt af den højtærede forsvarsminister.

Bertel Dahlgaard: De forhandlinger af forskellig art, der har været ført, siden dette lovforslag var til første behandling, har bestyrket mig i den opfattelse, at denne bemyndigelseslov i forbindelse med andre beslutninger, der kan ventes, kan tænkes at blive anvendt på visse områder på en måde, som vi fra vor side ikke vil kunne billige. Jeg mener derfor, det er rettest at sige, at vi ikke agter at stemme for lovforslaget og ikke vil have noget medansvar for loven.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg vil blot benytte lejligheden til at takke udvalget for dets arbejde og takke udvalgsflertallet for den foreliggende indstilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Victor Larsen): Jeg skal her afbryde mødet og ansætte et nyt møde til i dag kl. 13³⁰ med følgende dagsorden:

1) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov nr. 54 af 23. marts 1937 om leje, således som denne senere er ændret.

2) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov nr. 248 af 31. maj 1947 om boliganvisning m. v., således som denne senere er ændret.